

[Birgitte Husmark]

Netop på denne baggrund må man sige, at det ikke kan lade sig gøre. Begrundelsen med et for højt serviceniveau er altså kun et figenblad, der skal dække, at man inddrager bloktilskuddet.

Under alle omstændigheder må vi også sige, at der her foreligger et angreb på kommunernes hidtidige selvstyre, og vi skal endnu en gang sige, at vi stemmer imod lovforslaget.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Sundhedsstyrelsen udtalte allerede i 1985 på baggrund af en redegørelse fra en arbejdsgruppe, at der var et meget stort ressourceforbrug inden for børnetandplejen, og man pegede på, at man i løbet af en 5-årig periode kunne nå op på at have 100 børn pr. behandlende tandlæge.

Det er egentlig en meget god ting, at man med mellemrum tager sådanne vurderinger op og siger: Jamen får det nogen indflydelse på, hvordan livet leves i virkeligheden?

Vi har nu fået anledning til at kontrollere, hvordan ressourceforbruget har udviklet sig, og vi har igennem de henvendelser, vi har fået på det seneste, og som fru Tove Lindbo Larsen hentydede til, fået bekræftet, at man ikke har tilnærmet sig det antal, som Sundhedsstyrelsen pegede på, nemlig 1.000 børn pr. tandlæge.

Vi har fået bekræftet, at der er sket en øgning af børneantallet pr. tandlæge, men at det ikke i gennemsnit udgør 1.000 børn pr. tandlæge.

Så selv om ressourceforbruget er faldende, har man ikke nået det mål, som Sundhedsstyrelsen pegede på i 1985.

Der bliver peget på, at det er et figenblad, som man prøver på at skjule sig bag.

Jeg synes, det er en ukorrekt måde at beskrive situationen på. De tandlægefaglige rådgivere, der har siddet i den arbejdsgruppe, har ikke på noget tidspunkt taget afstand fra normberegningen, 1.000 børn pr. tandlæge.

Når man ser på den reduktion, der er tale om, nemlig 5 pct. i forhold til afstanden mellem det reelle børnetal pr. tandlæge og det optimerede, så er det en overordentlig beskeden reduktion, som ikke tåler sammenligning med et figenblad.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er nødt til at gå en smule tilbage i historien, fordi ministeren siger, at Sundhedsstyrelsen

påpegede denne norm med – ikke 100, men 1.000 børn pr. tandlæge.

Historien er, at den af Sundhedsstyrelsen nedsatte arbejdsgruppe – den såkaldte ATFO-gruppe – tog udgangspunkt i en norm på 1.000 børn pr. tandlæge i år 1989-90 på baggrund af anbefalinger fra den daværende indenrigsminister, der havde udmeldt det her tal som et udgangspunkt.

Det er rigtigt, at det, ministeren begrunder sit lovforslag med, er, at denne gruppe ikke tog afstand fra det af indenrigsministeren udmeldte tal. Det er så det, ministeren påstår er faglig rådgivning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne igen henvise til det svar, vi har fået fra ministeren, hvor ministeren gør opmærksom på, at man nu vil forhandle med de kommunale parter. Jeg vil gerne understrege det som noget positivt, for det var jo ikke tilfældet fra starten. Da havde man en suppleringsgruppe, som man fortalte, at man ville fremsætte dette forslag, og det blev så fremsat dagen efter.

Jeg kan nu konstatere, at ministeren har forstået, at man skal bruge sine samarbejdspartnere, de kommunale organisationer.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det er næsten overflødigt, men blot for at sige, at når jeg har givet tilsagn om, at vi vil forhandle med de kommunale parter, så er det selvfølgelig, fordi vi har tænkt os at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.l.)) mod 70 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Tredje behandling af lovforslag nr. L 103: